

עת"א 63173/07/18 - ניבי זגורי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 63173-07-18 זגורי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	ניבי זגורי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר עצור עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו בחשד לביצוע עבירות של נשיאת נשק שלא כדין, שיבוש מהלכי משפט, רצח (שני אישומים), קשירת קשר לפשע, ניסיון לרצח ועוד וכן עצור עד להחלטה אחרת בחשד לביצוע עבירות רצח וקשירת קשר לפשע.

העותר מלין על החלטת המשיב 1 להגביל את שיחות הטלפון שלו עם עורכי דינו למשך 15 דקות.

לטענת העותר, קשר עם עורכי דינו הוא זכות בסיסית ושליטתה פוגעת בזכותו לייצוג הולם בהליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו ובזכות ההיוועצות, שעה שהוא מנהל תיק פשע חמור ובו שלושה אישומים שעניינם רצח, בתיק 300 עדי תביעה וביניהם עדי מדינה.

בכתב התשובה נטען על ידי המשיבים כי העותר מנוע מלקיים קשר טלפוני על יסוד עמדת גורמי המודיעין בשב"ס ולבקשת והמלצת משטרת ישראל הסבורים כי יש להצר צעדיו לאור המסוכנות הטמונה בתקשורת בינו לבין אחרים.

עוד נטען כי די במשך הזמן שהוקצה לשיחותיו עם עורכי דינו כדי לתאם עמם פגישה.

על פי חוות דעת גורמי המודיעין, העותר עומד בראש ארגון פשיעה רב עוצמה ומהווה סכנה ממשית לשלום הציבור שכן מדובר בעותר אלים ומסוכן הפועל ללא לאות לעקיפת המגבלות המוטלות עליו בסיוע אחרים כגון שימוש בכרטיסי קרבה של אחרים (כרטיסי החיגוי) והעברת מסרים. על כך מצביע, לשיטת המשיבים, אישום 12 בכתב האישום שהוגש כנגד העותר בו מתוארת העברת מסרים לעד המדינה באמצעות עורך דין.

במהלך הדיון הוגש לעיוני מידע מודיעיני המוכר לי מעתירותיו של העותר אשר נדונו בפני.

ב"כ המשיבים טען כי יש לאבחן את עניינו של העותר מעניינו של ניאמצ'יק, בו ניתנה החלטת הנציבה להגביל שיחותיו של העותר עם עורכי דינו בעיקר בשל העובדה כי נקבע שבעניינו של אותו עותר אין מידע המלמד על הפרת המגבלות המוטלות עליו.

חוק המעצרים הוא זה שקובע את הזכות לקשר טלפוני וגם מסמיך את השר לבטחון פנים להתקין תקנות בעניין זה.

זכות ההיוועצות לא נפגעת שכן ניתן לראות מפלט הביקורים של עורכי הדין שאת העותר מבקרים כמעט יום ביומו עורכי דין מכל קצוות הקשת הפלילית במדינת ישראל.

המדינה מקיימת את הוראות התקנות ומאפשרת לעותר להזמין את עורכי הדין להיוועץ.

ככל שתוגש בקשה פרטנית של עו"ד, הבקשה תיבדק וככל שיש פגיעה בזכות הרי שהפגיעה מידתית.

גם זכות חוקתית היא לא בלתי מוגבלת ונקבע כיצד אפשר לפגוע באותן זכויות.

נכון שאין הסמכה בחקיקה ראשית למנוע קשר טלפוני עם עו"ד אך אין הוראה המחייבת קשר טלפוני של עצור עם עו"ד. יש זכות לפגישה שכזו. זכות ההיוועצות מתקיימת במפגש ואנו מאפשרים שיחות טלפון כדי לזמן אותו.

ב"כ העותר טען כי בעצם הגבלת השיחות יש פגיעה לא רק בזכות ההיוועצות אלא גם בזכות להליך הוגן. הפגיעה בעותר חמורה מאחר והוא מנהל תיק שכולל 51 עמודים של כתב אישום, 316 עדי תביעה והרשימה לא סופית. האישומים הם החמורים בספר החוקים. כל ביקור אצל העותר ואצל אסירי הפרדה אחרים כרוך בהמתנה של שעות.

דין והכרעה:

כפי שקבעתי בעת"א 23523-08-18 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל**:

"בבג"צ 1437/02 **האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' השר לביטחון פנים ואח'** נקבע כי זכותו של אדם לקבל שירותים משפטיים, ובכללה הזכות להיפגש עם עורך-דין והזכות להיות מיוצג על-ידיו, היא זכות יסוד, המגשימה את החירות המוקנית לו למנות לעצמו שלוח כרצונו וכן את זכותו להליך הוגן. כאשר עומדת על הפרק פגיעה בזכותו של אדם לקבל שירותים משפטיים, המתחם שבו נבחנת הפגיעה הוא מתחם זכויות היסוד, ואמות המידה הפועלות במתחם זה הינן אמות מידה חוקתיות .

העובדה שהתקנה חותרת למטרה ראויה - מניעת שימוש לרעה בפגישה עם עורך-דין

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כדי לבצע עבירה - אינה שוללת את האפשרות כי היא תפגע בזכותו של האסיר לקבל שירותים משפטיים. אדרבה, זו תהיה תוצאה נלווית של יישום התקנה בחלק מהמקרים. המבחן ההסתברותי הקבוע בתקנה הוא מבחן של "חשד ממשי". "חשד ממשי" אינו ודאות.

בטרם בודקים, באופן מהותי, אם דבר חקיקה עומד באמות המידה החוקתיות, יש לבחון אם התקיים הליך החקיקה הנדרש לפני פגיעה בזכות יסוד. הדרישה לעיגון הפגיעה בזכות יסוד אך ורק בחקיקה ראשית או בחקיקת משנה מכוח הסמכה מפורשת בחקיקה ראשית נקבעה במשפטנו עוד קודם לחקיקת חוקי היסוד בדבר זכויות האדם. עוצמתה של הזכות, העלולה להיפגע כתוצאה מן ההגבלות שנקבעו בתקנה 29(ב) לתקנות, ומהות הפגיעה מחייבות הסמכה מפורשת ומפורטת בחקיקה הראשית. חשיבותה של הסמכה מפורשת ומפורטת בחקיקה ראשית היא בהיותה תוצר של שיג ושיח פרלמנטרי, אשר במהלכו ניתנת הדעת על מכלול השיקולים החוקתיים הצריכים לעניין הספציפי וכן להסדרים אלטרנטיביים הבאים בחשבון, ובכך היא נבדלת מהסמכה כללית.

בסעיף 132(17) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 אין רמז להסמכה מפורשת של מחוקק המשנה לפגוע בזכות לייצוג. אמירות כלליות בדבר הסמכות להתקין תקנות בכל "עניין אחר שיש להסדירו לשם ביצועה היעיל של פקודה זו" או בכל עניין הנוגע ל"ניהולם הטוב של בתי הסוהר ומשמעתם" - אין בהן די.

משמע, פגיעה בזכותו של עצור לשוחח עם עורך דינו בטלפון, צריכה להיות מוסדרת בחקיקה ראשית, זאת שעה שהזכות להליך הגון הוכרה כזכות חוקתית ועמה אף הזכות לייצוג הגון.

כפי שנפסק על ידי כבוד השופט משניות בעת"א 34905-06-18 **בן משה נ' שב"ס** " מיותר לומר כי ייצוג הולם מחייב גם קשר הדוק בין עורך הדין ובין הלקוח, ולא הרי קשר באמצעות מפגשים עם עורכי דין, שצריך לתאם את מועדם מבעוד מועד, וכפופים למגבלות שונות, כהרי קשר טלפוני שמטבע הדברים נגיש וזמין יותר, ואינו כפוף לאותן מגבלות שמוטלות על מפגשים בין עורכי דין ובין אסירים. לכן, הגבלת הקשר למפגשים בלבד, תוך שלילה או הגבלה ניכרת של הקשר הטלפוני עם עורך הדין, פוגעת פגיעה משמעותית בקשר האמור".

ומכאן לענייננו. העותר מצוי תקופה ממושכת בהפרדת יחיד, מנוע ביקורים וטלפונים, הוגש כנגדו כתב אישום רחב היקף וברשימת העדים כ- 300 עדים.

אף אם הונחה תשתית מודיעינית המצדיקה הגבלת שיחותיו של העותר, סבורני כי הגבלת שיחותיו עם **באי כוחו** הינה בלתי מידתית נוכח היקף כתב האישום, מספרם של העדים וניהול הליך הוכחות ובמצב דברים זה, הגבלה מעין זו מצריכה חקיקה.

לאור האמור הנני מקבלת את העתירה ומורה על ביטול החלטת המשיבים להגביל את הקשר הטלפוני של העותר עם באי כוחו ל- 15 דקות ביום לכל עורך דין.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.